

CARMEN

ΠΡΟΠΕΜΠΤΙΚΟΝ, AD VIR VM ER VDI-
TIONE ET PIETATE PRAESTAN-
tem, Ioannem Clypeatoris.

SCRIPTVM

A.

MATTHAEO HVSZ.

thio.

*Presenti Scholae Christi morn
Kratrum moderator.*

*Moston a halalmunk elismer
meg Urali*

VVTEBER GAE

1562.

DEBRECENI REFORMÁCIÓS
KÖNYVTÁRA

SCRIPITVM

A.

MATTHAEI EVANG.

1111

Tiszántúli Református Egyházkerület
Nagykönyvtára, Debrecen

RMK 397

VV TEBER GYE

1262

1
PARuus amicitiae tecum mihi contigit usus
Hic, ubi Leucoridum limpidus amnis abit,
Ad sua septa tuum siquidem iam flexerat annum,
Phœbus, ab Eoo progrediendo Mari.
Vnica spes uitæ cum me, Fabricator, inermem,
Attulit ad natas ex Helicone Deas.
Caræ per nostras collatio facta Camœnas,
In non longinquos contigit esse dies.
Orta tamen tecum coniunctio firma, manensq;
Donec Apollineis panditur axis equis.
Sed non à turpi Phlegethonta regente Tyranno,
Qui prædam rapido torquet in igne suam,
Tale nihil siquidem poterit Regnator Auerni
Quando sit insipiens, conciliare, Deus.
Vnde igitur? quia nos Natura ita d'ia creauit,
Astræ quæ normis inferiora regunt
Materia tali fuerat Sociatus & ille
Dauidi, Dauid cuius amator erat.
Nec naturæ alius Damonem adiunxerat æstus,
Firmiter ad focij fœdera fida sui.
Magnanimus Theseus istam dilexit ob ansam
Pirithoum, donec mens rediuiua fuit.
Hæc dos Euryalum Niso agglomerârat, Orestis
Hac Pylades etiam sorte ligatus erat.
Sunt super innumeri cum stultis stulta sequentes,
Vanaq; cum uanis, Solis utramq; domum,

A ij

At

At tu commoditate parum redolentia spernis,
Quandoquidem Christi te prope l'neuma manet,
Biblica contempsit quondam monumenta uetustas,
Ceu modò cura quibus nulla salutis inest
Sacra Creatoris non sunt tibi friuola nostri
Dogmata quæ mira dexteritate teris,
Est in te uirtus, illicq; annexa uoluntas,
Et ne conticeam religionis amor.
Robur Alexandri cum ui Samsonis ademptum?
Est decus Ingenij quo celebrandus eas,
Nota tibi series Hunnorum prisca priorum,
Attila per mundum quæq; patrauit, habes.
Aut latet in quo sit Cyclo nymbosus Orion,
Astræq; quæ uixdum sustinet altus Atlas?
Hinc fit ut à nostro dum uis se iugiet albo,
Vix oculi lachrymas continuisse queant.
Ecquis erit uarias quæ res mihi narret ad aures?
Te dempto rerum quis memorator erit?
Aethera de nihilo quisnam mihi differet ortum?
Iam casus tegitur pauper Adame tuus.
Vdaq; post lapsum quos conseruauerit artus
Quis dicet postquam disperisset humus?
Sat scio nullus erit de quo noua gesta parentum
Auscultem, quorum lux fuit una, Deus
Viuida uis hucusq; animi, celeberrima Regum
Nomina processu conueniente scjnt.

Istius

Istius ex uerbis etenim gratanter amici,
 Non semel ad sensus intorruere meos.
 O quoties dixit spacium sibi nactus apertum,
 In quam Dux Pharius mersus obiuit aquam,
 O quoties dixit gemebundus ab ore ruina,
 Qua cecidit Charitum, Græcia compta, domus.
 O quoties & quam tristi sermone profatus
 Narrauit casus Buda dolenda tuos.
 Tota Monarcharum cessabunt acta potentum,
 Tota cadent passim parta trophæa Ducum.
 Seria res tantis Ecclesia pressa ruinis,
 Nemo feret, qualem senserit esse Deum.
 Eximium Bitonis opus quæ temporis hora
 Vt placide tandem commemoremus erit?
 Et Croesi illustris patientia quando loquetur,
 Qua manus Adrausti, purificata fuit?
 Forte putas, Candaulis, Amice, notabile factum,
 Te mihi Threicia pangere posse chely?
Rara dies (uel si fuerit super ulla) micabit,
Quæ tua uerba mihi præmeditata canat. X
Iane, tuos, adamande, relinquis iturus Amicos?
Ah quam præpropere pergis abire gradu
 Haud iniusta loquor sic te dimittere nollem,
 Sicut amicitiae pars putor esse tuæ.
 Verum quando Dei cupiat redisse uoluntas,
 En patiar Christus quo iubet ire tuus.

Ito bonis auibus, Spiraminis ito fauore,
A quo Mortiferis tuta medela uenit:
Sunt loca confiteor conferta latronibus, ima
Quorum sunt tacitis pectora plena dolis,
Caucasei quoniam quali ratione Gigantes,
Insidias tritis dantq; locantq; uis
Reuera reliquæ quæ sunt sub fidere gentes,
Taliter intentant hic & ubiq; minas.
Itamen audacter, uelatus numinis umbra,
Defendet sancti dextera sancta Dei,
Non solet à miseris Pater ille recedere humandis,
Non solet oppressos deseruisse uiros.
Non solet in pulcro conamine spernere stantes,
Tam bona, tam prona est cura diurna Dei.
Barbara gens sancto potuit nocuisse Prophetæ,
Cui Saül tentabat mille nocere modis?
Diuinus ueluti defensus Apostolus olim,
Sic etiam mitis te prope Christus erit
Quem penes et Deus est, quisnam stomachabitur illi?
Quisue struet cæptæ dira pericla uiæ?
Ipse potest adamanta graui minuisse bipenni,
Ipse potest fortes impedisse feras.
Ipse potest uolucres lacerare sub æthere nantes,
Ipse freti pisces annihilare potest.
Robur habet digitis Acheronta mouere tumentem,
Robur habet Satanam præcipitare malum.
Solius

Solius est oculos tantum sufferre Medusæ,
 Sic & Lernææ ferre uenena feræ.
 Brachia magnanimi nondum depressa Tonantis,
 Qui Rector mundi dicitur esse sui.
 Albidos à portu pineta horrenda relinquens,
 Cum Patriæ fuerint templa reuisa tuæ.
 Trinacq; maiestas dignis uenerata Camœnis
 Fac age quod iusto debet adesse modo.
 Toïna suæ sumat de te pietatis honorem,
 Quæq; tibi mater restat, auere iube.
 Si potes, & tensis amplectere colla lacertis,
 Hæc fiet Matri res preciosa tuæ
 Pannoniæ ora labat, nec in æthere serpit ut antè,
 Vt Deus auxilio, sæpe precare, iuuet.
 Quid queat in sacris oratio uera libellis,
 Testantur ueterum scripta probata Patrum.
 Hæc facit ut cassæ tribuatur uita puellæ,
 Ista facit Phœbi continuisse gradum,
 Hac Natum mediante Propheta sub urbe Sarepta
 Restituit matri, Matre petente, suæ.
 Terra semel pluuias septem non senserat annis,
 Eq; freto glebas flabat ad astra Notus.
 Tum simul omne quod est fitiens perijisset, Alumni
 Ni precibus bilis mitificata foret.
 Laus est cum fido pactum retinere Sodali,
 Laus est cum stabili foedus habere uiro.

Qui

Qui ueteres ueluti soleas contemnit amicos,
A recta peccans deuiat ille uia.
Ergo memor nostri quando conceditur esto,
Grata tibi nostræ turba cohortis erit
In reliquo iuuenum de tota parte cateruam,
Respiciens, solita sedulitate doce.
Hostis enim postquam nostras inuasit ad oras,
Qui, Scythicum à Scythico littore nomen habet.
Et loca quæ fuerant diuinæ addicta palestræ,
Eripuit, Domino sic statuente Deo.
Cernis abūdanter quem sit sortita triumphum,
Et qua barbarie turba sepulta gemat.
Sic erit ut ponas donaria digna Tonante,
Sic erit ut multis progeniebus eas.
Conditor Omnipotens cœtum defendito, Christi,
Quem tibi quæsiuit mors operosa tui.
Et me cum nato clemens moderabere Amico,
Qem tibi commendans ut tueare, precor,

FINIS.

